

træder i kraft den 1. juli 1996. Samtidig hermed ophæves det første kørekortdirektiv.

Efter det første kørekortdirektiv er medlemsstaterne alene forpligtet til at anerkende kørekort udstedt i en anden medlemsstat i op til et år efter, at indehaveren har taget bopæl i medlemsstaten, hvorefter kørekortet skal ombyttes til den nye bopælsstats nationale kørekort.

For at sikre den frie bevægelighed inden for Unionen ophæves den nugældende ombytningspligt ved længerevarende bosætning i en anden medlemsstat således ved det andet kørekortdirektiv.

Det andet kørekortdirektiv indebærer endvidere en mere omfattende harmonisering af kørekortkategorierne samt af normerne for kørekortenes udstedelse og gyldighed.

Endelig indebærer direktivet, at der ved nyudstedelse af kørekort fra den 1. juli 1996 skal anvendes en revideret udgave af det EF-kørekort, som indførtes ved det første kørekortdirektiv. Direktivet indeholder ingen bestemmelser om ombytningspligt af allerede udstedte kørekort, der således bevarer deres gyldighed i overensstemmelse med deres indhold.

Det andet kørekortdirektiv medfører kun enkelte ændringer i den nugældende færdselslov.

2.3. Direktiv om hastighedsbegrænsere.

Formålet med dette direktiv er at afhjælpe en del af de færdselssikkerhedsmæssige risici og miljømæssige gener, som den stigende vejtrafik medfører. Ændringen forventes at føre til en, om end begrænset, miljøforbedrende effekt, idet de store køretøjer ved en nedsat hastighed forbruger mindre brændstof pr. kørt kilometer.

2.4. Det tredje skadesforsikringsdirektiv.

Hovedformålet med det 3. skadesforsikringsdirektiv (92/49/EØF af 18. juni 1992) er at gennemføre en harmonisering i EF på forsikringsområdet, herunder for de lovpligtige motoransvarsforsikringer, for derved at gøre forsikringsmarkedet i medlemsstaterne frit for alle de forsikringselskaber hjemhørende i Unionen.

Tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed skal efter direktivet udstedes af myndighederne i den medlemsstat, hvor forsikringselskabet har sit hjemsted. De kompetente myndigheder i hjemlandet (i Danmark Finanstilsynet) har herefter pligt til at føre tilsyn med det enkelte forsikringselskabs økonomiske soliditet, navnlig med dets solvens.

Efter direktivet kan motoransvarsforsikringer i Danmark tegnes enten i et ansvarsforsikringselskab, der har Finanstilsynets tilladelse til at drive

forsikringsvirksomhed (et dansk selskab), eller i et udenlandsk forsikringselskab med hjemsted i en anden medlemsstat i Unionen (godkendt i hjemlandet).

Der henvises i øvrigt til Finanstilsynets betænkning af 23. august 1993 om gennemførelsen af 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv, hvor der findes en meget detaljeret gennemgang af direktivet og dets gennemførelse i dansk ret.

3. Bemyndigelse.

Ved kongelig anordning af 25. januar 1993 blev færdselssikkerhedsområdet overflyttet fra Justitsministeriet til Trafikministeriets ressort. Dette har ført til en omfattende gennemgang af Trafikministeriets struktur. Der er i den forbindelse igangsat et arbejde med henblik på oprettelse af en færdselsstyrelse senest 1. april 1994. Dette er baggrunden for en bemyndigelsesbestemmelse for trafikministeren til at delegere sine beføjelser til en sådan styrelse.

For at opnå de bedste administrative fordele ved oprettelsen af en styrelse er det af betydning, at der skabes mulighed for ministeren til at kunne beslutte, at visse afgørelser truffet af styrelsen ikke kan indbringes for ministeren.

4. Lovforslagets hovedindhold.

De vigtigste ændringer i forhold til den gældende færdselslov er følgende:

- Ændring af definitionen af en knallert, herunder at visse knallerter bliver registreringspligtige, jf. § 2, nr. 6, og § 72, stk. 1. 30 km i timen knallerter, som vi kender i dag, bliver ikke registreringspligtige, og de vil fortsat kunne erhverves og anvendes som hidtil.
- Bestemmelse om knallerters anvendelse af cykelsti, jf. § 14, stk. 2.
- Bemyndigelse for trafikministeren til at fastsætte skærpede alderskrav til erhvervelse af kørekort til bil (bus), jf. § 56, stk. 2, nr. 1.
- Godkendelse af EF-kørekort, uanset i hvilken medlemsstat kørekortindehaveren har bopæl, jf. § 61, stk. 3.
- Indførelse af krav om kørekort til registreringspligtig knallert, jf. § 63 a.
- Autorisation af private til installation, godkendelse og kontrol af hastighedsbegrænsere til biler, jf. § 68 a.
- Gensidig anerkendelse af forsikringselskaber i andre medlemsstater, betinget af en tilladelse udstedt af myndighederne i den medlemsstat, hvor forsikringselskabet har sit hjemsted, jf. § 105.